

عنوان مقاله:

تبارشناسی مبانی هویت ملی در تاریخ نگاری ملی گرایانه دوران قاجار و مشروطه

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات سیاسی، دوره 2، شماره 7 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

محمدعلی علی زاده - عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد شاهرود

علی محمد طرفداری - عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران

خلاصه مقاله:

ظهور تاریخ نگاری ملی‌گرایانه در دوران قاجاریه و مشروطه یکی از مهم‌ترین محورهای شکل‌گیری هویت ملی نوین در ایران معاصر به شمار می‌رود. از زمان ورود ناسیونالیسم به عنوان یک ایدئولوژی مدرن به ایران در سده نوزدهم میلادی، بسیاری از مسائل فرهنگی ایران، از جمله تاریخ نگاری و نحوه نگاه به گذشته تحت تاثیر این ایدئولوژی قرار گرفت و به تدریج نوع جدیدی از تاریخ نگاری و بازنمود وقایع گذشته در میان منورالفکرهای دوران قاجار و مشروطیت پدید آمد که طی آن تاریخ‌نویسان ایرانی با محور قرار دادن ملی‌گرایی، به بازنویسی تاریخ ایران در قرون گذشته پرداختند و در این میان، به ویژه با برجسته کردن تاریخ ایران باستان و قرار دادن این دوره به عنوان دوران حیات ملی ایران و ایرانیان، بنیان‌های هویت ملی ایران نوین بر اساس هویت باستانی ایرانیان را پی‌ریزی کردند. در این مقاله کوشش شده است تا با مبنا قرار دادن اصلی‌ترین معاصر‌نویسی‌های دوران مورد بحث، میزان تاثیر تاریخ نگاری‌های ملی‌گرایانه بر توسعه نگاه‌های ناسیونالیستی به تاریخ ایران و جست‌جوی بنیان‌های هویت ملی در تاریخ ایران باستان در میان روشنفکران و رجال سیاسی و فرهنگی معاصر ایرانی شناسایی و مشخص شود.

کلمات کلیدی:

هویت ملی، تاریخ نگاری، ملی‌گرایی، گذشته‌گرایی، قاجاریه، مشروطیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1815214>

